

вчення зазначених ДПНП, дослідницькі вміння в процесі роботи з інформацією, а також забезпечує її активне збирання за умови підготовки до поточного заняття, виконання індивідуальної самостійної роботи, розрахунково-графічних, контрольних і курсових робіт (проектів) [1, 112]. Окрім того, відбираючи матеріал для портфоліо в процесі формування ІТ-компетентності під час вивчення ДПНП «ЄСКГ», «МІ», «ІТФ», «КМФ», майбутні лікарі і провізори продумують і вирішують конкретні завдання, а також аналізують й оцінюють власну діяльність, витрачаючи більше часу на самопідготовку та економлячи час на підготовку до підсумкових поточних і модульних контролів, які можуть бути реалізовані у формі тестування, вирішення практичних завдань, захисту розрахунково-графічних, контрольних або курсових робіт (проектів) [1, 112].

Під час дослідження було з'ясовано, що портфоліо в процесі навчання зазначеним ДПНП надає можливість викладачам оцінювати вміння і навички майбутніх фахівців, набуті ними в межах формування ІТ-компетентності, визначати напрям діяльності під час навчання вибраній темі, аналізувати інформаційні потоки, виокремлювати ключову інформацію, робити висновки [1, 112].

Було встановлено, що *портфоліо* доцільно розглядати як варіант спадкоємності пройденого матеріалу між ДПНП, котрі вивчаються, який спільно з іншими іннова-

ційними педагогічними технологіями організації і реалізації навчального процесу і методами навчання в медичних і фармацевтичному ВНЗ забезпечує високий рівень формування ІТ-компетентності майбутніх фахівців, що дозволить їм ухвалювати ефективні рішення в подальшій професійній діяльності [1, 112].

Підсумовуючи, варто зазначити, що портфоліо, як інноваційний метод навчання ДПНП «ЄСКГ», «МІ», «ІТФ», «КМФ» і формування в його межах ІТ-компетентності майбутніх лікарів і провізорів, повинно бути широко представлено в процесі їх освіти в профільних ВНЗ.

Література:

1. Добровольська А. Реалізація педагогічних інновацій під час формування ІТ-компетентності майбутніх лікарів і провізорів у межах самостійної роботи / А. Добровольська // Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського. Педагогічні науки : збірник наукових праць. – 2016. – № 4 (55). – С. 105-116.

2. Ходжаян А. Б. Особенности организации эффективной самообразовательной деятельности студентов в медицинском вузе [Электронный ресурс] / А. Б. Ходжаян, Н. В. Агранович // Фундаментальные исследования. – 2011. – № 11. – С. 149-153. – Режим доступа : <http://www.fundamental-research.ru/ru/article/view?id=28963>

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА РОБОТА У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

М. А. Довбиш, В. А. Візір, А. О. Губар, І. М. Довбиш

Запорізький державний медичний університет

Вступ. для підвищення рівня та якості освіти велике значення мають питання теоретичного та технологічного забезпечення методичної роботи. Вона в поєднанні з іншими напрямками роботи учбового закладу: навчанням, науковою та виховною роботою створює своєрідну систему освітньої діяльності [3]. Направленість на гуманістичність освіти, особливо в медичних закладах по підготовці лікарів, потребує оновлення та перегляд пріоритетів освітньої парадигми. В зв'язку з цим зростає значимість особистості викладача, який повинен поєднати наукове та практичне знання у найдоцільніші форми його подачі. Він повинен поновлювати діючі підходи до організації методичної роботи в навчальному закладі. Цьому існуючі форми методичної роботи потрібно корегувати відповідно з сучасними вимогами, настановами та пріоритетами вищої професійної медичної освіти. До них відносяться: турбота про рівень освіти протягом трудової діяльності, мобільність випускників, індивідуально орієнтований підхід до підготовки фахівців, поєднаність вищої кваліфікації за фахом та професійної компетенції, технологізація вищої освіти, стимулювання інноваційної діяльності [1,2].

Основна частина. Ефективність методичної роботи залежить від її організації в учбових закладах, поставленої мети та її усвідомлення, своєчасного виконання завдань для досягнення цієї мети, високої якості підготовки педагогічного складу та мотивованості його діяльності. В систему методичної роботи входять певні основні рівні, види та форми її організації. Як відомо під методичною роботою у навчальних закладах розуміють

цілісну, обґрунтовану науковими досягненнями та передовим досвідом систему взаємопов'язаних дій і заходів, направлених на підвищення професійної майстерності студентів, на узагальнення та розвиток творчого потенціалу для досягнення високих результатів навчання [3].

В педагогічній практиці склалась ціла низка методичних служб різних рівней. Спочатку на рівні міської та районної методичної служби цю роботу виконують вихователі в школі, дитячому садку. Різні форми організації методичної роботи на кафедрах посідають більш високий рівень. До них слід віднести обговорення відкритих практичних занять та лекцій. Для цього призначаються досвідчені фахівці, які після відвідування занять на роблять висновки, відмічають позитивні та негативні сторони проведеного заняття та лекції, пропонують заходи для покращання їх якості. У фахових виданнях, на стендах кафедри, на інтернет-сторінках даються презентаційні виклади передового педагогічного досвіду викладачів, публікуються виступи на методичних семінарах та конференціях, друкуються виступи на періодичних звітах кращих викладачів про підсумки власної методичної роботи, проводяться майстер-класи відносно питань покращення навчального процесу, використання сучасних педагогічних технологій, дисертаційних досліджень, наукових досягнень по удосконаленню методик навчання.

На рівні структурних підрозділів університету здійснюється більш високий рівень організації методичної роботи. Під керівництвом проректорів та деканів цей рівень здійснюється навчально-методичними комісіями. Вони розглядають та оцінюють різноманітні форми ме-

тодичної роботи закладу: періодичні звіти завідуючих кафедрами про теперішній стан та перспективність організації методичної роботи, проводяться методичні семінари з суміжними кафедрами університету, проводяться виставки кращих наукових робіт студентів.

Найвищий рівень організації та керівництва методичною роботою у навчальному закладі забезпечується науково-методичною радою. Саме вона остаточно визначає пріоритетні завдання методичної роботи, розглядає та затверджує її плановість, проводить контроль виконання методичної роботи, оцінює та пропонує більш прогресивні види методичної роботи та ін.

На рівні університету форми методичної роботи приймають більш високий рівень. На виробничих нарадах, засіданнях науково-методичної ради та Вченої ради університету обговорюються, плануються проведення науково-практичних конференцій, організується підготовка семінарів, тренінгів та відео конференції, впроваджуються методи дистанційного навчання, оцінюються робота методкабінетів, проводиться виставка методичної літератури, презентується передовий педагогічний досвід.

В теперішній час високої інформатизованості суспільства міняються підходи та пріоритети вищої освіти, поновлюється зміст, види та форми роботи як викладачів так і студентів. Це стосується і співробітників медичних закладів, методична робота в яких в першу чергу набула

технологічну значимість та компетентність. Вона потребує поєднання педагогічних закономірностей навчання і розвиток особистості, уміння корегувати педагогічну діяльність з урахуванням умінь, передбачати результати навчально-пізнавальної діяльності студентів, добирати оптимальні методи викладання, застосовувати педагогічні технології і направляти їх на досягнення якісного навчання.

Висновки. Отже, ефективність методичної роботи залежить від характеру її організації у навчальному закладі, усвідомлення мети та виконання завдань, якості викладацького складу і мотивації їх діяльності. Кожен заклад набуває власні традиції, досвід та методи розв'язання цієї проблеми. Поглиблення міжнародних зв'язків, обмін викладачами, стажування на робочих місцях, проведення конференцій покращують програми навчання і забезпечують удосконалення нових методів навчання і технологій для підвищення рівня підготовки студентів у вищих медичних закладах.

Література:

1 Василькова С. С, Василькова Т. А. Соціальна педагогіка. – М., 2009.- С. 344-357.

2. Пальчевский С. С. Соціальна педагогіка. – К., 2007. – С. 352-453.3. Пособие для руководителей образовательных учреждений / Под ред. М.М. Поташника и В.С. Лазарева. – М.: Новая школа, 2007.

ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНІ СТУДЕНТ-ЦЕНТРИЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ – СУЧАСНІ ЄВРОПЕЙСЬКІ ПРИНЦИПИ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ

Т. І. Єрмоленко, Е. В. Карнаух

Харківський національний медичний університет

Вступ. Сучасна європейська система вищої освіти України ставить завдання неухильно вдосконалювати форми і методи навчання. Пріоритетними напрямками державної політики у розвитку вищої освіти є особистісна орієнтація, постійне підвищення якості освіти, оновлення її змісту і форм, запровадження освітніх інноваційних технологій, інтеграція вітчизняної освіти до європейського та світового освітніх просторів.

Основна частина. Викладання фармакології як однієї з головних теоретичних дисциплін доклінічної і клінічної підготовки майбутніх лікарів постійно удосконалюється. Керуючись сучасною студент-центричною моделлю організації навчання, на кафедрі фармакології у Харківському національному медичному університеті впроваджені педагогічні технології інтерактивного навчання на підставі REAL-методики Н.Маслової з формуванням індивідуального навчального портфоліо студен-

та. Результати інтегрованих ліцензійних іспитів свідчать, що саме в умовах студент-центричної моделі особистісно орієнтованих технологій навчання поетапно розкриваються всі особисті можливості засвоєння інформації та інтелектуальний потенціал студентів. Кожен студент проводить аналіз інформації, її відтворення, накопичення, систематизацію та узагальнення, а також усвідомлює свою особисту відповідальність за результат прийнятого рішення та виконану роботу.

Висновки. Саме особистісно-орієнтовані студент-центричні технології у навчальному процесі дають можливість вдосконалювати та поглиблювати знання з дисципліни, підвищувати мотивацію, підтверджувати відповідний до сучасних європейських стандартів високий рівень знань. Це відзеркалює психолого-педагогічне спрямування діяльності викладача ВУЗа для організації всіх ланок діяльності студентів.